

Lone Dybkjær (RV):

Lovforslagets to hovedbestanddele er jo en ændring af straffelovens § 191 vedrørende strafferammen for narkotikakriminalitet og en ændring af straffelovens §§ 16-18 om de strafferetlige følger af psykisk abnormitet. Derudover er der ændringer i henhold til de i dag behandlede lovforslag vedrørende nordisk vidnepligt og overførsel af retsforfølgning. Det skal jeg ikke komme ind på, da det jo allerede tidligere i dag har været behandlet.

Vedrørende ændringen af strafferammen for narkotikakriminalitet til 10 år har vi to hovedbemærkninger. Den første vedrører de 10 års strafferamme. Ligesom sidst finder vi, at 10 år er en meget høj straf. Virkningen af en strafforøgelse fra 6 til 10 år kan være diskutabel, og det, at de øvrige nordiske lande har 10 år, indebærer ikke i sig selv, at vi også skal have det. På den anden side må man erkende, at en sådan straf måske kan og bør overvejes netop i forbindelse med narkotikakriminalitet af ganske særlig art. Det er naturligvis her helt afgørende, at der ikke bliver tale om en afsmitning nedadtil, og at der virkelig kun er tale om tilfælde af ganske ekstraordinært farlig karakter. Her synes jeg nok, man må sige, at hr. Tastesens eksempler må vække eftertanke. Vi kunne tænke os, at man overvejede en mellemform, nemlig at man bibeholder de 6 år som den almindelige strafferamme og forbeholder en forhøjelse til 10 år til de tilfælde, hvor særlig skærpene omstændigheder gør sig gældende.

Den anden hovedbemærkning vedrører nævningeting, som vi også var inde på ved sidste behandling. Her mener vi ligesom sidst, det er yderst betænkeligt, at sagen ikke skal for nævningeting. Når der er fastsat regler om, at sager med en strafferamme på over 8 år kommer for nævningeting, er det af principielle grunde, og jeg synes, der skal være meget afgørende ting, der taler derfor, hvis man skal ændre på sådanne bestemmelser.

Så er der spørgsmålet om §§ 16-18 vedrørende psykisk abnormitet. Dette forslag har jo også tidligere været fremsat, ganske vist i forskellige versioner. Vi kan tilslutte os den formulering, der her er anvendt, og som jo er resultatet bl. a. af den tidligere diskussion i folketinget, men vi har dog et par spørgs-

mål dels vedrørende spørgsmålet om handlinger begået i en slags sindssygelignende tilstand som følge af indtagelse af rusmidler, dels vedrørende den længstetidsfastsættelse, der anvendes i forbindelse med institutionsanbringelse. Disse spørgsmål vil vi tage op i udvalgsarbejdet.

Adam Møller (KF):

Som det fremgår af forslaget og af den forhandling, der allerede har fundet sted, er det jo et forslag, der kommer til at berøre mange forskellige retsforhold, men det, der vel nok må anses for at være den mest betydningsfulde af disse ændringer, er forhøjelsen af strafferammen for de meget grove narkotikaforbrydelser. Det konservative folkeparti hilser med glæde, at vi her kommer på linje med de øvrige nordiske lande. Vi har jo tilstræbt, at vores lovgivning ikke mindst på retsvæsenets område knytter sig nært til de nordiske lande, og det er vel naturligt også af denne grund, at vi har lignende straffebestemmelser som dem, man har i de øvrige nordiske lande. Det har vel også en betydning, at Danmark sammen med det øvrige Norden hermed bringer sig på linje med en række andre vesteuropæiske lande, således at man ikke, som man undertiden har kunnet få indtryk af det, ser Danmark som et særligt operationsområde for narkotikahandel, hvor denne internationale og meget grove forbrydelse kan udøves med en meget begrænset risiko, fordi vi hidtil har haft en væsentlig lavere strafferamme end andre.

Jeg vil gerne sige i denne forbindelse, at jeg tror ikke, det er hensigtsmæssigt, at man viser en utidig lemfældighed på det område, der vedrører narkotikaforbrydelser. Jeg tror, at vi måske havde været uden en række tragedier, som vi har nu, hvis vi fra begyndelsen, da dette spørgsmål kom op, havde taget noget mere håndfast på det og havde ladet være med at lade os følelsesbestemme til en række tilsyneladende humane, men i deres resultater yderst inhumane foranstaltninger, som har draget i tusindvis af unge mennesker ind i en tilstand, som i virkeligheden har ødelagt deres liv — for manges vedkommende et liv, som kunne have været meget værdifuldt, fordi de havde forudsætninger for at gå ind til et værdifuldt liv.